

kommunale Beskatnings System og Forskelligheder i de enkelte Lande i de eventuelle fremtidige Traktater mellem Danmark og de andre Lande blev truffet en Ordning, der paa de forskellige Punkter kunde blive afvigende fra den nævnte Konvention.

I Juli 1928 anmodedes derefter den danske Regering om at udpege en Ekspert til et Møde om Dobbeltbeskatning, som skulde paabegyndes i Genève i Slutningen af Oktober 1928. Mødet skulde drøfte den af de tekniske Eksperters afgivne Betænkning, og skulde kunne udtale sig om de paagældende Regeringers Syn paa Spørgsmaalet om at aabne Forhandlinger om Afsluttelsen af Konventioner eller det Grundlag, paa hvilket saadanne kunde afsluttes, idet Medlemmernes Regeringers Politik ikke herved skulde være bundet.

Danmark var ved dette Møde repræsenteret af Kontorchef *Hude* i Skattedepartementet som Ekspert og Fuldmægtig i Indenrigsministeriet, Grev *Reventlow* som Hjælper. Med Hensyn til *Konventionsudkast Nr. 1* opnaaedes der Enighed om det Princip, der kort udtrykt gaar ud paa, at Beskatning efter Kilden nyder Prioritet forud for Beskatningen af den samlede Indkomst, forsaaaviddt angaar Indkomster hidrørende fra fast Ejendom, hvorimod det ikke lykkedes at opnaa Enighed med Hensyn til Renter af Pantefordringer og en vigtig Gruppe af Indtægter, nemlig Renter af offentlige Obligationer, Partialobligationer, Laan og Deposita samt Fordringer efter Konto-Kurant og Udbytte af Aktier og Andelsbeviser. England og de Forenede Stater, der som Forholdene ligger, overfor Størsteparten af de andre Stater staar som Laangivere, var interesserede i at fastholde Beskatningsret for Kreditorlandet, medens Størsteparten af de andre Stater og da navnlig Frankrig, Tyskland og Belgien, holdt paa Kildebeskatningens Fortrinsret. Man endte med en Formulering, der overlader til de paagældende Parter selv i paakommende Tilfælde at træffe den nærmere Afgørelse. I *Udkast Nr. 2* (om *Arveafgiften*) vedtoges det — ogsaa i dansk Ret anerkendt — Princip, at Arveafgift som Hovedregel svares i det Land, hvor Afdøde havde sit Hjemsted (jfr. Arveafgiftsloven af 10. April 1922 § 9). De *to sidstnævnte Udkast om administrativ og juridisk Hjælp* blev kun undergivet en ganske summarisk Behandling, idet der blev taget et almindeligt Forbehold om, at Tiden til at yde en fremmed Stat saadan Hjælp næppe endnu var kommet.

Man behandlede endvidere et Forslag om Oprettelse af *et permanent Raad*, for hvilket Tvivlsspørgsmaal vedrørende Lempelse af Dobbeltbeskatning kunde indbringes, og en Resolution, der udtalte Forsamlingens Tilslutning hertil, blev vedtaget.

I Forbindelse med disse Spørgsmaal bemærkes, at Regeringen ved Skatteloven (Lov af 10. April 1922 og Lov af 29. Marts 1924) er bemyndiget til at indgaa Overenskomster om Dobbeltbeskatning. Danmark har saaledes sluttet Overenskomst med Island (1927) og med det tyske Rige en foreløbig Overenskomst om delvis Ophævelse af Dobbeltbeskatning (1928). I Handelstraktater mellem Danmark og følgende Lande findes Bestemmelser om Undgaaelse af Dobbeltbeskatning paa et enkelt Omraade (Selskaber): Finland (1923), Polen (1924), Siam (1925), Østrig (1928). Særlige Aftaler om Undgaaelse af Dobbeltbeskatning af Indtægter fra Skibsfart er afsluttede med U. S. A., England, Japan og Belgien.

12. *Falskmøntneri.*

Efter at det B. 27. Side 22 omtalte Udvalg havde afgivet sin Beretning om et Udkast til en Konvention om Bekæmpelse af Falskmøntneri, har dette Udkast, der muligvis paa visse Punkter er uoverensstemmende med det i Rigsdagssamlingen 1927—28 fremsatte Forslag til borgerlig Straffelov, været forelagt de interesserede Ministerier. Den danske Regering har nu modtaget Indbydelse til en Konference om Undertrykkelse af Falskmøntneri, der skal afholdes i Genève i April 1929.

13. Angaaende det finske Forslag om *finansiel Hjælp til angrebne Stater* (B. 27. S. 22), der behandlede i 3. Kommission, henvises til Sp. 5648.

Ved Forelæggelsen i 2. Kommission af den finansielle Komité's samlede Beretning indskrænkede Ordføreren, den italienske Delegerede *Suvich* sig til nogle supplerende Bemærkninger vedrørende Spørgsmaalet om finansiel Hjælp til angrebne Stater (B. 27. Side 22 og ovf. Pkt. 13), og om Guldets Købekraft (Pkt. 5). Dette sidste Spørgsmaal, derunder om Guldets Indflydelse paa Priserne, var omtrent umuligt at undersøge i den lange Efterkrigsperiode, saa længe Størstedelen af Europas Møntforhold var undergivet saa store Svingninger, at deres økonomiske og finansielle Ligevægt var alvorlig rystet. Nu hvor Størsteparten af Staterne havde stabiliseret deres Mønt, var Spørgsmaalet paany blevet meget aktuelt. Man mangler dog foreløbig fuldstændig Statistik over den eksisterende Mængde af Metallet, den aarlige Produktion, dets Fordeling, Industriens Forbrug og Staternes Behov til Omløbet af Guldpenge og Udmøntning. Ligeledes frembyder det en betydelig Vanskelighed at udskille den Indflydelse, som Guldets Svingninger har paa Prisniveauet, fra de mange andre Faktorer, der udøver deres